

Az „önkéntes Trianon” ellen emelt szót a nemzeti összetartozás napján Tókécs László

2015. 06. 16.

Sepsiszentgyörgyön immár 11. alkalommal szerveztek köztéri megemlékezést június 4-én, a trianoni diktátum évfordulóján az Erzsébet parkban, az egykori országzászló helyén. A megemlékezést szervezők valamennyi magyar párt és politikai szervezet helyi vezetőinek felszólalási lehetőséget biztosítottak volna, egyedül az RMDSZ nem élt vele, bár képviselői jelen voltak a rendezvényen.

Délután fél hatkor, a trianoni diktátum aláírásának időpontjában felcsendültek a központi templomok **harangjai**, ezt követően a jelenlévők emlékező beszédeket és szavakat, népdalokat hallgattak meg a zuhogó esőben. Elsőként a főszervező **Gazda Zoltán** idézte fel a történelmi igazságtalanságot és máig ható következményeit, majd **Farkas Balázs** csíkszeredai konzul szólt az összefogás, összetartozás jelentőségéről. A fiatalok üzenetét a **Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom**, az **Erdélyi Magyar Ifjak** és a **Magyar Erdélyért Egyesület** képviselői tolmácsolták. A Magyar Polgári Párt által kezdeményezett rendezvényen **Bálint József** városi elnök volt a párt szónoka, az Erdélyi Magyar Néppárt nevében **Czegő Zoltán** önkormányzati képviselő mondta el a trianoni igazságtalanság kapcsán megfogalmazott gondolatait.

A meghívott vezérszónok **Tókécs László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, Temesvár egykori református lelkipásztora volt, aki a gyásznaphoz illő zoltáridézetekkel kezdte ünnepi beszédét, amelyben a hazáért, a szabadságért, nemzetünk egységéért és Erdélyországért vívott küzdelmeinkre emlékeztetett. Mint fogalmazott, különösen illenek Sepsiszentgyörgyre, Székelyföldre a Zoltárok könyvének 60. és 80. fejezetei, hiszen az évszázadok során ezekben a küzdelmekben oroszánrészt vállaltak a székelyek. A Trianon-gyásznaphoz nem csupán veszteségeinkre emlékeztet, hanem az ige szellemében arra is, hogy szembe kell szállnunk sorsunkkal, újat kell építenünk, amit lerombolt a történelem - mondotta. Felidézte, hogy 1918 novemberében egy többszörösen vesztes helyzetben a cselekvő hazaszeretet jegyében alakította meg Budapesten Jancsó Benedek és Ugron Gábor a Székely Nemzeti Tanácsot, menteni próbálták a menthetőt, és példájuk napjainkban is üzenetet hordoz, „Ilyen értelemben helyénvaló, hogy ne csak **gyásznapról**, de a **nemzeti összetartozás** napjáról beszéljünk, a rosszat is javunkra kell felhasználnunk” - mondotta. „1921-ben Kós Károly és társai kiáltó szavukkal” próbálták felrázni letargiába esett nemzetünk tagjait, hogy ne hátráljanak, ha élni akarnak, dolgozzanak és cselekedjenek. Most is új kiáltó szavakra van szüksége a múlt században kivértett, a kommunizmus által tönkretett, fogyatkozó, elvándorolt, erőtelvékaiban és utánpótlásában meggyengült erdélyi nemzeti közösségünknek - hangsúlyozta Tókécs László. **Új Kiáltó szó** kell Trianon sebeinek begyógyítására, következményeinek teljes felszámolására, talpra állásunk és felemelkedésünk érdekében - mondotta. Nem várhatjuk mástól a segítséget, megmaradásunk csak akkor lehetséges, ha mi magunk teszünk, dolgozunk érte - fogalmazta meg a sepsiszentgyörgyi Trianon-megemlékezés legfontosabb üzenetét.

A továbbiakban Tókécs László az „**önkéntes Trianon**” ellen emelt szót. „Olyan önkéntes Trianont hajtunk végre sokszor magatartásunkkal, tétlenségünkkel, közönyünkkel, viszálykodásunkkal, tehetetlenségünkkel, amely csak tetézi a kívülről ránc szakadt nagy bajt” - állapította meg. A

Királyhágó-mellék előző püspöke szerint nem segíti Isten azt a népet, amelyik maga adja fel a küzdelmet. Für Lajos történészt, volt honvédelmi minisztert idézve jelentette ki, hogy „öncsonkítást végez a nemzet”, amikor házastársak milliói nem vállalnak gyermeket, vagy csak egyetlen gyermeket vállalnak. Hozzátette: „ez az öncsonkítás nagyobb kárt tesz”, mint mindenféle határmódosítás. „Azt énekeljük könnyes szemmel, hogy »itt élned, halnod kell«, és közben népünk tízezrei hagyják itt szülőföldjüket. Azt imádkozzuk, »ne hagyd elveszni Erdélyt istenünk«, és közben mi magunk hagyjuk elveszni Erdélyt” –sorolta az önfeladás példáit. „Meg kell tennünk a magunkét, mert egyébként kiüresedik a lelkünk, és kiüresednek az erdélyi **sorsmetafórák**, és kiüresedik maga Erdély is” – jelentette ki. Hozzátette: nincs helye a nagyotmondásnak, az öncélú magyarkodásnak és székykedésnek.

„Megálljt kell parancsolnunk az elvándorlásnak, haza kell hívnunk és haza kell segítenünk elvándorolt erdélyi testvéreinket, csatasorba kell állítanunk az itthon lévőket, véget kell vetnünk a demográfiai humánkatasztrófával fenyegető népességfogyásnak, fel kell vennünk a harcot az asszimilációval, a mesterséges beolvasztó politikával. A meghaladás, a gyógyítás olyan stratégiáját kell kidolgoznunk, és életbe léptetnünk, amely nemzeti összetartozás tudatával és testvéri szeretetével, valamint a nemzeti önrendelkezés, az autonómia erkölcsi és politikai igényével és akaratával oda vezet, hogy saját kezünkbe vesszük és saját kezünkben tartjuk sorsunkat” – jelentette ki Tőkés László. Ennek rendjén röviden szólt az előző napi marosvásárhelyi közös **EMNT-SZNT-küldöttgyűlésről** és annak határozatairól, az autonómiaküzdelem új fejezeteiről, a Székelyföldről a Partiumig. Végül az egy nappal korábban elhunyt költő, **Magyar Lajos** Csoma Sándor naplója című poémájából idézett szívhez és elméhez szóló plasztikus sorokat.

A sepsiszentgyörgyi Trianon-megemlékezés lelkeszi imával és himnuszainkkal zárult.

Sepsiszentgyörgy, 2015. június 5.